

εἰς 4^{ον} μικρὸν «ἐκ πατρὸς Σωφρονίου καὶ μητρὸς Μαρίας» αὐτόθι «καὶ ἔλαβε τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἐξουσίαν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου... καὶ ἐπιμελᾶτον καὶ ἐκυβέρνα κατὰ τὸ ποιμνιον ὄποι τοῦ ἐμπιστευθῆ χρόνους ἐννέα» (σελ. 12 αὐτόθι) ἐπὶ μητροπολίτου Λαρίσης Διονυσίου τοῦ ἀποστάτου, μηνὶ Δεκεμβρίῳ 27 ἢ μνήμη. Ἀποθνήσκει καὶ γίνεται τῷ 1601 (;) ὁ¹ (Νομικὴ Συναγωγὴ).

Ἰωάσαφ, τῷ Δεκεμβρίῳ τοῦ ζ' (7110-5508=1602) ἐπὶ Ματθαίου πατριάρχου, ὄρα καὶ τὰς ἄλλας πηγὰς πρὸς ἔλεγχον. (Σάθα, Γ' 550 καὶ Τουρκ. Ἑλλάς 215). Ὁ αὐτὸς εἶναι ὁ ἐκ τῆς Νομικῆς Συναγωγῆς σελ. 218^α Ἰωάσαφ κατὰ τὸ ζ' (1603). Ὅρα τὰς πηγὰς καὶ ἐξέλεξον.

Θεοφάνης, παραιτεῖται καὶ γίνεται μηνὶ Ὀκτωβρίῳ τοῦ ,αχλ' ὁ

Εὐθύμιος, ὅστις παραιτεῖται κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ ,αχβ'· Εἶτα ὁ

Ἀθανάσιος, ἡγούμενος τῆς Μονῆς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Τριπολίτου.

Ἀρσένιος, 1712 γράφει τῇ Νοεμβρ. 13 ὁ Ἀναστ. Γόρδιος (Σάθα, Μ. Βιβλ. Γ' 535).

Συμεών, 1718 (αὐτόθι 539).

Μανάριος, (Φαναρίου) 1765 («Ἐκκλ. Ἀλήθεια» 1904 σ. 265).

ΦΑΝΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΚΑΠΗΟΥΑΣ

Γρηγόριος, χειροτονηθεὶς τῷ 1584 ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Λαρίσης Νεοφύτου. (χειρόγρ. Ἐθν. Βιβλιοθ. ὑπ' ἀριθ. 652).

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ

Θεόληπτος, πηδαλιούχος Φιλαδελφῶν σκάφους 1292, 1306 καὶ Ὅρα Β. C. H. 1908 σ. 516.

Γαβριήλ, ἐν Regel, Analecta σ. 78 τῷ 1561 ἐκτὸς τῆς σειρᾶς ὑπογράφων.

Παρθένιος, αὐτόθι σελ. 88 τῷ 1590 Μαίῳ, 11^{ος} τὴν σειρᾶν².

ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ³

Σιλβανός, ὁ θαυματουργὸς ἀπὸ Φιλιππουπόλεως τῆς ἐν Θράκῃ εἰς Τρωάδα. Ἐν Β' συνόδῳ τῶν 150 πατέρων ἐπὶ Μ. Θεοδοσίου.

¹ Εἰς ἕτερον δελτίον τὸ ἐξῆς σημειώμα: Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος **Σεραφείμ** ἀρχιεπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου, ὃς ἐμαρτύρησεν κατὰ τὸ ,αχα' ἔτος Σωτήριον, ἔστι δὲ ποίημα Ἀναστασίου ἱερομονάχου τοῦ ἐκ τῆς δευτέρας Θεσσαλίας. Τυπωθεῖσα δὲ δαπάναις τοῦ ἱεροῦ Μοναστηρίου τῆς Κυρίας Θεοτόκου τῆς λεγομένης Κορώνῃ. Διορθωθεῖσα δὲ ὡς ἐφικτὸν παρὰ τοῦ αἰδεσιμωτάτου καὶ λογιωτάτου Κυρίου Κυρίου Γρηγορίου Μοσχοπούλου. Ἐν Μοσχοπόλει 1740. Παρὰ Γρηγορίῳ ἱερομονάχῳ τῷ ἐκ Μοσχοπόλεως.

² Ν. Κ. 25 Ἰουνίου 1891.

³ Πρβλ. καὶ Μ. Γεδεών, Μητροπολιτῶν Φιλιππουπόλεως σημειώματα, ἐν Ἐκκλ. Ἀληθ. τόμ. ΛΔ', σελ. 372, 374, 376 καὶ 378 ἐξ.

Βρίσων, Φιλίππων πόλεως ἐν Θράκη ἐπίσκοπος, ὅπως κρίνη τὸν Χρυσόστομον. Ἴδε Σωκράτην Σχολαστ. 335 σελ. (Φιλίππων τῶν ἐν Θράκη πρὸς διαστολὴν τῆς Μακεδονίας).

Γεράσιμος, δαπάνη τοῦ ὁποίου καὶ προτροπῇ ἐγράφη τῷ 807 ἐπὶ Εἰρήνης καὶ Ἀνδρονίκου ὑπὸ Δανιὴλ μοναχοῦ εὐαγγέλιον πολύτιμον κάλλιστα γεγραμμένον καὶ πλουσιοπαρόχως κεκοσμημένον. (Οἰκονόμου, Σφζόμενα Φιλολ. τόμ. Α' σελ. 341 ἐν σημειώσει) Τοῦτο ἐκαλλωπίσθη τῷ 1709 δι' ἀργυροῦ δεσμάτος δαπάνη τοῦ Ἐφέσου Μελετίου τοῦ Πετροκοκκίνου (Ὅρα Χρυσολ. τόμ. Δ' σελ. 125).

Ἐόφημιανός, ἐπὶ Γεωργίου τοῦ Ξιφιλίνου μηνὶ Φεβρουαρίῳ ἡμέρα β' ἐπινεμήσεως 18, ἀπαντᾷ οὗτος τῷ , ςψε' (1193).

Ἰωάννης, 10-11 αἰῶνα (Schlumberger, Sigil. Byz. σελ. 117). Φ/πόλεως Ρωμανίας.

Νῶε, ἐπὶ Κομνηνῶν, Αὐτόθι σελ. 116.

Ἰτάλικος, τῷ 1147 (Ann. 1872 p. 31).

Θεόδωρος, 1156 Αὐτόθι

Βασίλειος, 1166 Αὐτόθι.

Κωνσταντῖνος, κατὰ τὸν 12^{ον} αἰῶνα.

Μητροφάνης, 1393, μετὰ 22 ἄλλων συναδέλφων αὐτῷ ὑπογραφόμενος εἰς πράξιν περὶ τῶν ἀγιορειτῶν κατὰ τὸ 1393 ἐπὶ Μανουὴλ τοῦ Παλαιολόγου καὶ Ἀντωνίου Πατριάρχου σελ. 115, Γεδεών, ὁ Ἄθως. Ὅρα «Ἐκκλ. Ἀληθείας» 1913 ἀριθ. 43 καὶ 44, μητροπολιτῶν Φιλίππουπόλεως Σημειώσεις¹.

Μετὰ τὴν ἄλωσιν.

Διονύσιος, τῷ 14^ο ἔτει μετὰ τὴν ἄλωσιν προέτεινε τὴν εἰς τὸν Σουλτάνον αὐξήσιν τῶν φλωρίων εἰς 2.000. Ἐγένετο πατριάρχης τῷ 1472 ὑπὸ τὸ ὄνομα Διονύσιος ὁ Α'. Κατὰ τὰ σφζόμενα τοῦ Ὑψηλάντου οὗτος ἀνήλθε τὸν θρόνον τῷ 1476 τῇ ἰσχυί Μαρίας τῆς μητριῆς καὶ γυναικὸς τοῦ Σουλτάνου, ἣν δὲ διακονῶν ποτε τῷ Εὐγενικῷ Μάρκῳ τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Ἐφέσου. Κατὰ Σκαρλάτον Βυζάντιον ἦν Πελοποννήσιος τὴν πατρίδα, αἰχμαλωτισθεὶς καὶ λυτρωθεὶς ἐν Ἀδριανουπόλει, (Ὅρα περὶ αὐτοῦ, Σκαρλάτου Βυζ., Κωνσταντινούπολιν τόμ. Α. σ. 390 ὑποσημείωσιν. Ὅρα βίον αὐτοῦ ἐν σελ. 28-29 ἐν τῇ περιγραφῇ τοῦ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Δράμας κλπ. τῆς Θεοτόκου(;) καὶ Μηλιαράκη Ν^ο 614) ὅπου ἰδοῦσα ἐσεβάσθη αὐτὸν διὰ τὴν ἀρετὴν τοῦ ἢ Κυρὰ Μαρία καὶ προσήνεγκε τῷ Σουλτάνῳ ἀντὶ 1000 δισχίλια φλωρία. Ἐπατριάρχης ἔξ ἔτη μέχρι τῷ 1478, ὅτε παρητήσατο (Δήμητσα, τὰ περὶ Ἀχρίδος καὶ Βουλγαρίας, σελ. 69), ἔλαβε δὲ τὸν θρόνον ὁ Τραπεζοῦντος καὶ ἐκ Τραπεζοῦντος προκάτοχός του Συμεών, ὁ καὶ πρῶτος διὰ δώρων τοὺς Ὀθωμανοὺς

¹ Ν. Κ. 2 Ἀπριλίου 1891.

κολακεύσας (διὰ πεσκειοῦ). Οὗτος ἔζη ἐν τῇ Μονῇ τῆς Στενημάχου. Ὁ Διονύσιος ἐπατριάρχησε τὸ β' τὸ 1490 καὶ μετὰ τριακοντάμηνον πατριαρχεῖαν παραιτεῖται τῷ 1493.

Historiae Politicae TurcoGraeciae, Lib. II, ἤτοι σελ. 127 περὶ τοῦ Διονυσίου Φιλίππουπόλεως.

.. Συνελθούσης συνόδου μεγίστης περὶ τοῦ ἐξετάσαι τίνος χάριν ἐξώσθη ὁ πατριάρχης Μάρκος ὁ Ξυλοκαράβης, βοῶν γὰρ ἦν ὡς ἠδίκησαν αὐτόν. Ἐν οὖν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ὁ Φιλίππουπόλεως Διονύσιος εὐρέθη ἔχων φιλίαν μετὰ κυρίας μαρίας τῆς μητρονιάς αὐθέντου καὶ μαθοῦσα αὐτῇ τὰ σκάνδαλα τῶν δύο πατριαρχῶν (Συμεῶν τοῦ Τραπεζουντίου) καὶ ὅτι οἱ τῆς πόλεως ἐγένοντο πειρασταί, ὁ μὲν τὸν ἕνα, ὁ δὲ τὸν ἕτερον ζητοῦντες, ἐμβαλοῦσα εἰς πινάκιον ἀργυροῦν χιλιάδας δύο χρυσαίων ἐπορεύθη πρὸς τὸν αὐθέντην. Ταῦτα δὲ ἰδόντος αὐτοῦ ἔφη: τί αὐτὰ ὦ μήτερ; ἡ δὲ ἔφη: ἀξίωσιν ἔχω ποιῆσαι σοι περὶ τινος καλογήρου ἐμοῦ, ὅπως κυρώσης αὐτὸν πατριάρχην καὶ δύο διαφερομένων ὁ τρίτος γενήσεται πρῶτος.

Ἄρας οὖν ὁ βασιλεὺς τὰ φλωρία ἔφη, εὐχαριστῶ σοι. Ποίει μήτερ, ὃ βούλει καὶ οὕτως ἀνεβιβάσθη εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ὁ κύριος Διονύσιος, ὀρισμῶ τοῦ κρατοῦντος. Ὅθεν ὁ μὲν Συμεὼν ἀνεχώρησεν ἐν τῇ μονῇ τοῦ Στενημάχου, ὁ δὲ Μάρκος ἔλαβε τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Ἀχρίδου καὶ ὀλίγον βιώσας ἐτελεύτησεν.

Ὁ κ. Διονύσιος, πατριαρχεύσας ἔτη ὀκτώ ἐξηλθε τῆς πόλεως διὰ αἰτίαν τοιούτου σκανδάλου. Οὗτος ἦν ἀπὸ Πελοποννήσου. Εἶτα ἐν Βυζαντίῳ παραγενόμενος ἐγένετο ὑποτακτικὸς Μάρκου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ, ᾧ καὶ ἐπαιδεύθη τὴν μοναστικὴν πολιτείαν καὶ ἀρετὴν. Μετὰ κατὰ τὴν ἀλωσιν ἔλαβον αὐτὸν αἰχμάλωτον καὶ ἠγόρασεν αὐτὸν χριστιανὸς τις ἐν Ἀδριανουπόλει ἐκ δὲ τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ ὡς ἐν ὀλίγῳ γέγονε καὶ μητροπολίτης Φιλίππουπόλεως, εἶτα, ὡς εἴρηται πατριάρχης. Τούτου ἕνεκα διὰ τι σκάνδαλον, τινὲς χαιρέκαχοι διεφήμισαν: ὅτι ἔστι περιτετμημένος παρὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν, ὃν περ εἶχον αὐτοὶ δοῦλον, ὅθεν συνόδου συγκροτηθείσης παρόντων πολλῶν ἐπισκόπων καὶ μητροπολιτῶν διεβεβαιοῦτο αὐτοῖς ὅτι συκοφαντία καὶ οὐχὶ ἀλήθεια ὃ λέγεται. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπέιθοντο οἱ συκοφάνται ἀναστὰς εἰς τὸ μέσον, καὶ ἐπανατείνας τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτοῦ, ἔδειξε πᾶσι τὰς σάρκας αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες ἐθαύμασαν. Οὐ γὰρ ἐφάνη τι ἐξ ὧν κατηγόρησαν, ἀλλ' ἔδειξεν ἑαυτὸν ὑπὸ τῆς ἀσκήσεως ὡς ἄσαρκον (εἰλεῖν) καθαρὸν τε καὶ παρθένον. Ἐφάνη γὰρ τι μόνον δέρμα σημεῖον ἀπεριτμήτου ἀνδρός. Αἰσχυθέντες οὖν οἱ εἰπόντες πεπτώκασιν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῦ συγχωρῆσαι τὴν ἀδικίαν καὶ συκοφαντίαν καὶ παρεκάλουν πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ὁ λαὸς συγχωρῆσαι αὐτοῖς καὶ μένειν ἐν τῷ πατριαρχείῳ. Αὐτὸς δὲ οὐδ' ἄλλως οὐδὲ κἂν

¹ Τὸ κείμενον τῆς Τουρκογραφικῆς δὲν εἶναι κατὰ λέξιν ἐνιαυθα.

ἀκοῦσαι ἠθέλησεν, ἀλλὰ σταθεῖς παρησιᾶ, ἠφόρησε (sic) καὶ κατηράσατο τοῖς συκοφάνταις· καὶ εὐθέως ἐξῆλθε τῆς πόλεως μετὰ πάσης τῆς περιουσίας αὐτοῦ καὶ πορευθεὶς ὤκησεν ἐν τῇ μονῇ τῆς Κοσινίδης, ὅπου διέμεινε ζῶν ἐν εἰρήνῃ. Ὅρα καὶ Μελετίου, Ἐκκλ. Ἱστορ. τόμ. γ' σελ. 331-333, «Ἐκκλ. Ἀληθ.» 1913 ἀριθ. 43, 44.

Κάλλιστος, ἀπαιροῖ τετραεὐάγγελον τῷ ναῶ τῆς Θεοτόκου ἐν Χάλκῃ μηνὶ 8/βρίω ια', ζηβ' (1514) ἐν ἧ καὶ ἐτάφη. (Ὅρα ὑπόμνημα ἱστορικὸν Κουτλουμουσιανοῦ σ. 19).

Ἀρσένιος, 1565 ὁ ὑπογράψας τὴν προᾶξιν τῆς καθαιρέσεως Ἰωάσαφ τοῦ Μεγαλοπρεποῦς (Turcograecia σελ. 170-174).

Θεόληπτος, τῷ 1580, ἐπὶ τῆς β' Πατριαρχίας τοῦ Μητροφάνους, ὁ τῇ 27 Φεβρουαρίου 1585 πατριαρχήσας. Ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τούτου ἐγένετο ἡ ἀφαίρεσις τοῦ ναοῦ τῆς Παμμακαρίστου. (Ὅρα ὑπόμνημα ἐκλογῆς αὐτοῦ ἐν «Ἐκκλ. Ἀληθεία» τόμ. Β' σελ. 794). Τοῦτον διεδέξατο ὁ Ἱερεμίας ὁ τέως ἐν Ῥόδῳ ἐξοριστὸς τὸ τρίτον («Ἐκκλ. Ἀληθ.» 1884, Μαρτίου 22 φυλλ. Γεδεῶν, Χρονικὰ Πατρ. Οἴκου σελ. 77, 79. Σάθα, Σχεδίασ. Ἱερεμ. σελ. ιγ' ἐπατριαρχήσας 1585-86, Μαθᾶ β' ἐκδ. σελ. 118). Αἱ ψῆφοι τοῦ Πατριαρχοῦ πρόφην Φιλιππουπόλεως, ἐγένοντο ἐν τῷ ναῶ τῆς Παμμακαρίστου (Σάθα, σελ. 142, ὅπου τὸ ὑπόμνημα). Τῷ 1589 (;) Turcogr. σ. 282, 287¹.

Θεοφάνης, Τῷ 1590 καὶ 1591 ὁ Καρύκης Κρής σύγχρονος τοῦ Πηγᾶ καὶ Μαργουνίου, ὅστις κατὰ τοὺς λογισμοὺς τοῦ κ. Γεδεῶν ἐν τῷ ἄνω φύλλῳ τῷ 1594-1595, ἐγένετο μητροπολίτης Ἀθηνῶν. (Σάθα, Σχεδίασμα σελ. ψδ' καὶ 209) καὶ «Ἐκκλ. Ἀληθ.» Δ' σελ. 336 καὶ ἐξ.) Θεοφάνης ἀπὸ Φιλιππουπόλεως ἐλευθέρως ἐπιβάτης τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου. («Εὐαγ. Κῆρυξ» τόμος 6^{ος} σελ. 445-450 τοῦ 1862, Φιλ. Συλ. τόμ. ιζ' σ. 56).

Νεοφύτος, τῷ 1592, ὁ; διὰ γηραιὰν χειροποδαλγίαν θνήκει τῷ 1611. (Σάθα, Μεσ. Β' Γ' 408).

Καλλίνικος, χειροτονεῖται τῷ 1611. Ὅρα Τσουκαλᾶ, περιγραφὴν Φιλιππουπόλεως σελ. 41.

Κλήμης, μηνὶ Μαΐω 1611 καὶ ἐν Εὐαγγελίῳ Νεοφύτου ἀνεκδότῳ.

Μελέτιος, πρόφην Δρύστρας, ἀντὶ τοῦ ἀποθανόντος Ἰωάσαφ (Σάθα, Μεσ. Βιβλ. τόμ. Γ' σ. 566). Ὅρα

Καيسάριον, (1612) (ἐν προσθήκαις καὶ διορθ. σελ. 64, Δημητρακοπούλου, ὅπερ ἐξελεγκτέον). Ἐπὶ Πατριαρχίας Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως καθαιρεῖται τῇ 27 Ἰουνίου 1628, διορίζεται δὲ ὁ Ἀγχιάλου

Χριστόφορος, (ἐπὶ Πατριαρχοῦ Κυρίλλου τοῦ ἀπὸ Βερροίας ἐγένετο σιγίλλιον τῷ 1628 Φεβρ. 15, περὶ τῆς μονῆς τῆς Πατζκόβου). Τοῦτον ἀποθανόντα διεδέξατο ὁ

¹ Ὅρα καὶ Σάθα, Σχεδ. σελ. 9, σπουδαιότατα.

Γαβριήλ, ὁ τοῦ Κυρίλλου τοῦ ἀπὸ Βεροῦσίας ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ τοῦ 1636 ἀρχιδιάκονος (Πατριαρχία Νεοφύτου τοῦ Γ'). Οὗτος καθαιρεῖται τῷ 1648 ἰνδ. β' ἐπὶ Παρθενίου τοῦ Β' (Νέου, β' αὐτοῦ πατριαρχία) Νοεμβρίου 29. Ἄλλ' ὁ Γαβριήλ οὗτος ἔλαβε τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ μόνον ἐπὶ τοῦ Παρθενίου τῷ 1638, καθ' ὅτι ἐπὶ τῆς πατριαρχίας Νεοφύτου τοῦ Γ' ἀπεκατέστη μητροπολίτης Φιλιππουπόλεως ὁ πρῶν Κορίνθου

Κύριλλος, ἀνασταλείσης τῆς προγεγεννημένης ἐκλογῆς τοῦ Γαβριήλ, δι' ὑπομνήματος, ὡν καὶ οὗτος εἶχεν ἤδη χειροτονηθῆ. Ἴδε κατωτέρω ὑπομνήματα. Ὁ Παρθένιος (ὁ γέρον) ἐξέβαλε Κύριλλον τὸν Φιλιππουπόλεως ὡς παρὰ τοὺς κανόνας ἐγκαταστάντα καὶ ἔδωκεν αὐτὴν διαποιμαίνεσθαι τῷ θεόθεν ἐπιλαχόντι

Γαβριήλ, τῷ καθαιρεθέντι, ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω, κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1648 ἡμέρα κθ' ("Ὅρα Κορίνθου).

Ἐπὶ τῷ ὑπομνήματι ἐν σελ. 299 τοῦ 333 κώδικος. «Ἐπειδὴ ἡ ἀγιωτάτη μητρόπολις Φιλιππουπόλεως ἔμεινε ἀπροστάτευτος, ὡς τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος κυρίου Χριστοφόρου, ἀποθανόντος ἡμεῖς τε καὶ ἡ Ἱερά τῶν ἀρχιερέων σύνοδος ἀπεφάνητο λόγῳ δοθῆναι τὴν ἐπαρχίαν ταύτην τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ πρῶν Κορίνθου κυρίῳ Κυρίλλῳ διὰ τὸ ἀδίκως καὶ ἀναιτίως ἐξωσθῆναι αὐτὸν τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ καὶ ὑστερηθῆναι μεταξὺ δὲ τούτου, μικρὸν αὐτοῦ ἀμελήσαντος καὶ ἡμεῖς ἀνάγκη κατεπειγόμενοι ἐχειροτονήσαμεν Φιλιππουπόλεως μητροπολίτην τὸν κύρ Γαβριήλ. Τανῦν αὐτοῦ ἐπιπόνως διαχειμένον τοῦ ἱερωτάτου δηλ. κύρ Κυρίλλου πρὸς τὴν τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἀπαίτησιν, διὰ τὸ μεγάλως ἀδικηθῆναι αὐτὸν πρότερον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κορίνθου ἀπεφηνάμεθα ἤδη λαβεῖν αὐτὸν τὴν ἐπαρχίαν ταύτην Φιλιππουπόλεως διὸ καὶ ψήφους κανονικὰς ποιησάμενοι περὶ τούτου, κατὰ προτροπὴν τοῦ παναγιωτάτου καὶ σοφωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου Νεοφύτου, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῶ τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου ἐν τῷ πατριαρχείῳ, πρῶτον ἐθέμεθα τὸν ἱερωτάτον μητροπολίτην πρῶν Κορίνθου κύριον Κύριλλον, τὸν πρῶν Μηδείας κύριον Θεοδοσίον καὶ τρίτον τὸν πρῶν Ἄνδρου κύριον Μακάριον, ὅθεν καὶ εἰς ἔνδειξιν κατεστρώθη καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας ἐν ἔτει σωτηρίῳ, ἀχλζ' μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἰνδικτ. εῳς. Ὁ Ἐφέσου Μελέτιος, Ἡρακλείας Ἰωαννίκιος, Διδυμοτείχου (;) Δανιήλ, πρῶν Ἀθηνῶν Κλήμης Παρθένιος...». σελ. 300. «Τὰ χρόνῳ μακρῷ κραταιωθέντα καὶ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβεβαιωθέντα, πάντα καὶ πάντως ἀδιάρρηκτα καὶ ἀκράδαντα βούλονται διαμένειν καὶ γὰρ τὰ ἐκ βίας καὶ ἀνάγκης πραττόμενα οὔτε χρόνος οὔτε νόμος οὔτε συνήθεια ἐπιβεβαιουῦσθαι δύναται οὔτ' ἔρρωνται· τοῖνυν καὶ τοῦ ποτε Κορίνθου μητροπολίτου κυροῦ κυρίλλου μετάθεσιν ἀναδεξαμένου τῆς μητροπόλεως Φιλιππουπόλεως, βιαίαν ἅμα καὶ δεκαστικὴν ὡς φαίνονται ὀπισθεν καὶ τινα τῶν ἔξω ὀνόματα, συγκαταλεγόμενα τοῖς ἐπιψηφισθεῖσι, διὰ τοῦτο

ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς κατὰ νόμους καὶ κανόνες, οἷα τῆς τοιαύτης μεταθέσεως ἀκανονίστου οὔσης, καὶ ῥῶσιν οὐδεμίαν ἢ ἰσχὺν ἐχούσης, εἰ καὶ λέγοιτο καὶ ἐκφωνοῖτο ὁ κυρὸς Κύριλλος οὗτος πρῶτον Κορίνθου. ἔθεν καὶ κατεστρώθη τὸ παρὸν διάταγμα ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χ^{οῦ} μεγάλης ἐκκλησίας εἰς ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν. ἐν ἔτει σωτηρ. 1637. μηνὶ μαρτίου ἰνδ. β' Κυζίκου Ἀνθιμος, Νικαίας Πορφύριος, Βάρνης Παΐσιος, Σερρῶν Δανιήλ, ὁ Προϋστής Κλήμης, Παλαιῶν Πατρῶν Θεοφάνης, Ἐλασσῶνος Γερμανὸς κτλ.

Τῷ 1645 ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Π. Θεοφάνους διαδέχεται κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1646 ὁ ἡγούμενος τοῦ Γαλατᾶ τοῦ ἐν Ἰασίῳ Ἀγιοταφικοῦ μετοχίου Παΐσιος, τῇ συνεργασίᾳ Βασιλείου Βοεβόδα. Οὗτος ἦν ἐκ Δημητζάνης συγγενῆς τῷ Θεοφάνει. Οὗτος περιοδεύσας εἰς Ρωσσίαν, Μολδαβίαν ἔρχεται εἰς Κ/πολιν, καὶ εἶτα εἰς Φιλιππούπολιν καὶ ὕστερον εἰς Βελιγράδιον, Σέρρας καὶ Κ/πολιν καὶ ὕστερον πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα (σελ. φη' τῆς ἱστορίας τῆς Ἀγίας Πόλεως).

Γαβριήλ, Τῷ 1653 ἀπαντῶ ἐν σιγίλλῳ ἀνεκδότῳ τὸν κάτωθι Γαβριήλ, ἐπὶ Ἰωαννικίου συνοδικὸν καὶ ἐπὶ Παΐσιου συνυπογράφοντα ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Πατριάρχην Νίκωνα (Ἀνατ. Ἀστῆρ 1881 ἀριθ. 51). Τῷ 1660 ἀναφέρεται Φιλιππουπόλεως ὁ

Γαβριήλ, συνυπογράφων ὡς μάρτυς εἰς τὸ πρακτικὸν ὅπερ ἐγένετο ἐπὶ Παρθενίου τοῦ Δ' (Μογιλάλου) πρὸς ἀνοικοδόμησιν τῶν τριῶν πυρποληθεισῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Γαλατᾶ καὶ ὅπερ ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Ἡμερολογίῳ τῆς Ἀνατολῆς (1883) ὑπὸ τοῦ Παπαδοπούλου Κεραμέως. Οὗτος ἀναφέρεται καὶ τῷ 1668-1670 καὶ 1671 ἐν πατριαρχικοῖς γράμμασι ("Ὁρα Κανονικὸν Δίκαιον τῶν Ἱεροσολύμων ἐπὶ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Σινᾶ σελ. 30, 41. "Ὁρα ἐπίσης σελίς 64 καὶ τὰ περὶ ἐκλογῆς καὶ χειροτονίας ἀρχιεπισκόπου Σινᾶ» 1800 ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν σελ. 72). Φαίνεται ἐπιζῶν τῷ 1671. "Ὅτε ἀνηγγέλθη τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ ὁ θάνατος τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Παΐσιου τῷ 1661 τηνικαῦτα πατριαρχοῦντος Παρθενίου, γνώμη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχόντων ὁ Σιναΐτης Νεκτᾶριος, ἐξελέγη Πατριάρχης Ἱεροσολύμων. Καταγράψαντες τοίνυν τὰς ψήφους καὶ τὰ πρὸς Νεκτᾶριον συνοδικὰ γράμματα ἀποστέλλουσιν εἰς τὸ Σίναϊον τὸν δὲ Φιλιππουπόλεως Γαβριήλ μετὰ τοῦ ἀοιδίμου Δοσιθέου πέμπουσι μετὰ γραμμάτων ἐπιτροπικῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ προσκαλέσοντας ἐκεῖσε τὸν ὑποψήφιον καὶ τὴν γεγονυῖαν ἀπόφασιν ἐπιτελέσοντας. Ἐχειροτονήθη δὲ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων τῇ 9 Ἀπριλίου 1661. Τῷ 1669 ὁ Δοσιθεὸς μεταβαίνει πρὸς συλλογὴν συνδρομῶν εἰς Ἀδριανούπολιν καὶ Φιλιππούπολιν καὶ εἰς Στενίμαχον (γράφει Στενήμαχον) καὶ Παζαρτζίκ, ἐνθα συνεργεῖα τοῦ Γαβριήλ συνήθροισε καὶ ἀπέστειλε 12 χιλ. γροσιῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ χρέους τοῦ Π. Τάφου, ὅπερ ἀπετελεῖτο ἐκ 83.000 γρ. Ἐπίσης τοῦτον εὗρισκω ἐν ὑπομνήματι (Π. Κ. 339 τῷ 1661 καὶ τῷ 1671).

Κύριλλος, τῇ 28^ῃ Ἰουλίου 1678 πρόην Φιλίππουπόλεως ἐγένετο Σοφίας.

Νεόφυτος, τῷ 1680 Φιλίππουπόλεως, ἀνὴρ σοφὸς καὶ πολυμαθὴς περιηγησάμενος ἅπασαν τὴν Εὐρώπην (Μελετίου Ἐκκλ. Ἱστορία τόμ. Δ' σελ. 143, πρβλ. καὶ Παρακίνα, Σχεδ. σελ. 44) ἔνθα λέγεται «ἀνὴρ σοφὸς καὶ πολυμαθὴς καὶ εἰδήμων τῆς ἑλληνικῆς, λατινικῆς καὶ ἰταλικῆς διαλέκτου, πεπαιδευμένος ἔν τε τῇ Θεολογίᾳ καὶ Φιλοσοφίᾳ, ῥήτωρ καὶ ἱεροκῆρυξ, περιηγήσατο ὅλην τὴν Εὐρώπην, τὴν Ἀγγλίαν, Γαλλίαν, ἔνθα καὶ εἰς Λουδοβίκον τὸν ἰδ' ἐπαρρησιάσθη», θαυμασθεὶς διὰ τὴν παιδείαν αὐτοῦ καὶ τὴν γῶσιν τῆς Ἰταλικῆς. Τοῦτον εὗρισκω τῷ 1689 ὑπογραφόμενον εἰς ἔγγραφον τοῦ Σινᾶ (Ἦρα σελ. 88).

(Τῷ 1686 ἐν Π. Κ. 333 Νεκτάριος ὄρα πάλιν πρὸς πίστωσιν).

Νεόφυτος, 1708 κῶδ. 73. Τραπεζ. Κεραμέως Β. Χρονικὰ (ἰδ' 1912 σελ. 274).

Καλλίνικος, τῷ 1711, 1713. Σάθα, Μ. Βιβλ. τόμ. Γ'. σ. 525.

Ἀνθίμος, τῷ 1723 ἀπαντᾷ ἐν τοῖς γράμμασι ἐπὶ Ἱερεμίου περὶ ὄρων συστάσεως τῆς Ἀγιωτάτης Συνόδου (ἐν Πετρούπολει 1840). Τῷ 1720 ἐν Φιλίππουπόλει εὗρισκετο ὁ περιηγητὴς Gerard Gornelius ὅπου ἐνέτυχε τὸν πατριάρχην Ἱεροσολύμων Χρυσάνθον τὸν Νοταρᾶν (Ἦρα Φιλ. Συλλ. ιζ'. σ. 60).

Νεόφυτος, ὁ Φιλίππουπόλεως διατρίβει τῷ 1721 ἐν Ἀγγλίᾳ τιμηθεὶς τῷ τίτλῳ τοῦ διδάκτορος, Σάθα Νεοελλ. Φιλ. 465, Δημητρακοπούλου σελ. 80 προσεθῆκαι καὶ Διορθώσεις.

Θεοκλήτος, ἀπαντᾷ συνοδικὸς ἐπὶ Ἱερεμίου τοῦ Γ'. τῷ 1723 ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ («Ἐκκλ. Ἀλήθ.» τόμ. Β'. σελ. 500 καὶ Ἐκκλ. Ἱστορία Μελετίου). Οὗτος βεβαίως ἐστὶν ὁ ἀποθνήσκων κατὰ τὸ 1746 ὁ καὶ συνοδικὸς κατὰ τοῦτο τὸ ἔτος. Οὗτος κατεδιώχθη ἐπὶ Παΐσιου τοῦ Β'. κατὰ τὴν γ'. αὐτοῦ Πατριαρχίαν (σελ. 87 τοῦ Δ'. τόμου τῆς Ἐκκλησ. Ἱστορίας τοῦ Μελετίου). Περὶ τούτου καὶ τοῦ διαδόχου του ἀπαντᾷ τὸ ἐξῆς πατριαρχικὸν ὑπόμνημα ἐν τῷ τὰ ἀπὸ τοῦ 1730-1760 ὑπομνήματα περιέχοντι πατριαρχικῷ κώδικι. «Τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Φιλίππουπόλεως ἀπροστατεύτου μεινάσης αἰτε τοῦ τέως ἀρχιερατεύοντος κύρ Θεοκλήτου θανάτῳ φυσικῷ τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος προτροπῇ τοῦ Π. καὶ Σ. ἡμῶν αὐθέντου καὶ Δεσπότης συνελθόντες ἐν τῷ ναῷ ἔξω τοῦ Κυνηγοῦ (τοῦ κατὰ Μπαλατᾶ) πρῶτον ἐθέμεθα τὸν ὀσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις κύρ

Σεραφεῖμ, τῷ αψματ' Ὀκτωβρίου η', ὥστε ἀπὸ τοῦ 1746 μέχρι τοῦ 1757 ὁ Σεραφεῖμ. Οὗτος μετὰ τήντριμήνον πατριαρχίαν τοῦ κυροῦ Καλλινίκου τῷ 1787 ἀνῆλθε τὸν πατριαρχικὸν θρόνον. Περὶ Σεραφεῖμ ἰδὲ Σάθα, Ἐκκλ. Ἱστορία τόμ. Γ'. σελ. 229, 233. Ἐκτενῶς ὄρα «Ἐκκλ. Ἀλήθ.» ἔτος Γ', σελ. 54-62, Γεδεών, Π. Α. σελ. 152 (ἰδὲ λάθος Τσουκαλά). Κατὰ τὴν Ἐκκλ. Ἱστορίαν Μελετίου (σελ. 88-89 τοῦ Δ'. τόμου) ὢν ὑπερόπτης καὶ δεσποτικὸς καταβιβάζεται τοῦ θρόνου καὶ πέμπεται εἰς τὸ Ὄρος, ὅπου δὲν ἠσύχαζεν,

ἀλλ' ἐν καιρῷ πολέμου ἀνταπεκρίνετο μὲ τοὺς Ρώσους, μάλιστα ἀνεχώρησέ μαζύ των εἰς Ρωσίαν*.

Αὐξέντιος, τέως Διδυμοτείου ἐγένετο ἀμέσως τῷ Ἰουλίῳ τῷ 1757 ἰνδ. ε'. ἅμα τῇ εἰς τὸν θρόνον ἀναρρήσει τοῦ Σεραφεῖμ. Οὗτος τῷ 1763 παρευρίσκεται ὡς συνοδικὸς ὑπογράφων ἐν τῷ ἐκλογικῷ ὑπομνήματι τοῦ ἀπὸ Δέρκων Σαμουήλ ἀποχωρήσαντος τοῦ κυροῦ Ἰωαννικίου. Τῷ 1765. (Ὑψηλάντου, Τὰ μετὰ τὴν "Ἄλωσ. 403).

Σαμουήλ, τῷ 1774 εὐρίσκεται ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐνδημῶν καὶ προσυπογράφων τὸ περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ Σαμουήλ (β' πατριαρχία) ὑπόμνημα τῇ 24^ῃ Δεκεμβρίου 1774 καὶ τῆς ἀναρρήσεως τοῦ πρῶην Πατριάρχου Παλαιστίνης Σωφρονίου. Οὗτος ἐπὶ Σωφρονίου πατριάρχου μετατίθεται εἰς Ἐφεσον τῷ 1779 (ἀνεπιὸς ἦν τοῦ πατριάρχου Σαμουήλ).

Κύριλλος, γίνεταί Φιλιππουπόλεως μοναρχικῷ τῷ τρόπῳ διάκονος ἦν τοῦ Νικομηδείας Μελετίου, ὅστις συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ λάβῃ τὴν ἐπαρχίαν ταύτην. Μετὰ ταῦτα ἐγένετο οὗτος Σοφίας. Περὶ τὸ 1790 ἐδίδασκε Κωνσταντῖνος ὁ Οἰκονόμος ἐν Φιλιππουπόλει ὁ γράψας καὶ περιγραφὴν ταύτης καὶ τῷ 1819 δφίστατο Γυμνάσιον (σελ. 45, Σχεδ. Παρ.)

Εὐγένιος, τῷ 1806 Φιλιππουπόλεως, ὅστις γίνεταί Ἀγγιάλου (Κουρού-τασμε σελ. 51). Ἐπὶ Πατριάρχου Κυρίλλου τῷ 1813 σκέψις ἐγένετο καὶ κατεστρώθη καὶ τὸ ἐπὶ τούτῳ ὑπόμνημα περὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ πρῶην Φιλιππουπόλεως Εὐγενίου εἰς Μήθυμναν, ἀλλ' ἐγένετο Ἀγγιάλου. Ἐδίδαξεν ἐν αὐτῇ τῷ 1807 κατὰ Παρανίκαν (σελ. 45 Σχεδίασμα).

Ἰωάσαφ, Τῷ 1807 διαδέχεται τὸν Κύριλλον ὁ Ἀγγιάλου Ἰωάσαφ ἐπιβατικῶς ἐπὶ 18 μῆνας μόνον, ὅτε πάλιν ἐψηφίσθη ὁ πρὸ αὐτοῦ

Εὐγένιος, Ἐν σελ. 261 τοῦ 349 κώδικος παριαρχ. γράφεται «Κακο-ιωάσαφ παντελεῖ καθαιρέσει τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτοῦ καθυποβληθέντος διωρίσθη ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἐλασσῶνος

Ἰωαννίκιος, Τῷ 1809 ἐπινεμ. ιβ' κατὰ μῆνα Μάρτιον. Ἐν τῷ ὑπομνήματι τούτῳ ὑπογράφει ὁ Πατριάρχης μετὰ πεντεκαίδεκα ἀρχιερέων. Ἐν σελ. 308 τοῦ αὐτοῦ κώδικος δίδωσι μετάνοιαν ὁ Ἰωάσαφ, Ὀκτωβρίου β'. 1814. Πρὸς διαδοχὴν τοῦ καθαιρεθέντος Ἰωάσαφ (Οὗτος ἐπὶ τῆς γ' πατριαρχίας Γρηγορίου τοῦ ε'. διωρίσθη Σκοπείων) ἐπὶ Πατριάρχου Καλλινίκου τῷ 1808 διωρίσθη ὁ Ἐλασσῶνος Ἰωαννίκιος, ὅστις ἐνεδήμει ἐν Κ/πόλει τῷ 1809. Οὗτος ἦν πρότερον ἀρχιδιάκονος καὶ πρωτοσύγκελλος τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ ε', πρότερον Ἐλασσῶνος, εἶτα Φιλιππουπόλεως καὶ εἶτα προσωρινῶς τοποτηρητῆς τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου, ὅτε παρητήσατο ὁ Κύριλλος μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ Γρηγορίου τοῦ ε'. 1798-1808, Ἐλασσῶνος 1808-1819, ὅτε ἀποθνήσκει Φεβρουαρίου 3. Μετέβη εἰς Ἄρταν ὡς ἔξαρχος καὶ πολὺ ὠφέλησεν ἐκεῖ. (σελ. 42 τόμ. Β'. τῶν κατὰ τὸν ἀοίδιμον Πατρ. Γρηγ. τὸν ε'. ὄρα καὶ Μαθᾶ Β'. ἐκδ. ἐν σημ. 273 τέλος) 1818-1819 ἐχορηγίασε Σηλυβρίας, ὄρα Γεδεῶν, Χρ. Π. Ἀκαδ. σελ. 187).

Παῖσιος, τῷ 1818 πρῶην Σηλυβρίας ὦν, πρότερον Σταγῶν. Οὗτος τῷ 1818 κατὰ Μαΐον ὑπογράφει τὸ αἰγίλλιον τῆς ἐν Ἄνδρῳ κοινῆς Σχολῆς τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων τὸ δημοσιευθὲν ἐν τῷ λογίῳ Ἑρμῆ (ἔτει 1818 σελ. 595 - 603). Γεδεών: Χρον. Π. Ἀκαδημίας σελ. 185 - 187, ἔνθα δὲν σφάλλεται περὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐκλογῆς ἢ τῆς Μεγ. Σχολῆς Σχολάρχης. (Ὅρα Κουρούτσου σελ. 49, καὶ σημείωσιν). Τοῦτον ἀποθανόντα τῷ Ἰανουαρίῳ τοῦ 1822 διεδέξατο ὁ ὁσιώτατος πρωτοσύγκελλος

Σαμονήλ, ὅστις, ὡς σημειοῦται ἐν τοῖς πατριαρχικοῖς κώδιξιν, «διὰ τὰς ἀναφυσείας διανέξεις καὶ ἀνωμαλίας καὶ τὰς ἐκ τούτων δυσαρεσκείας ἐξώσθη διὰ ὑψηλοῦ βασιλικοῦ ὀρισμοῦ καὶ παρητήσατο τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1824 διεδέξατο δ' αὐτὸν ὁ

Νικηφόρος, ὁ ἐκ Λέσβου, πρῶην μέγας πρωτοσύγκελλος, ἀνὴρ ἄμοιρος παιδείας, ὅστις ἀποθνήσκει ἐπὶ Ἀνθίμου τοῦ Δ' τῷ 1850, διαδέχεται δ' αὐτὸν τὸν Αἰγύουσιον ὁ Κρήτης

Χρῦσανθος, δὴν τῇ 15 Νοεμβρ. 1857 διορισθέντα Σμύρνης διαδέχεται ὁ Σμύρνης

Παῖσιος, (Οἰκονομ. Σωζόμενα τόμ. Α' σελ. 430). Οὗτος ἦν μέγας Πρωτοσύγκελλος, ἐξελέγη δὲ τῷ 1853 Σμύρνης μέχρι τοῦ 1857· εἶναι ὁ μετὰ ταῦτα τὰ πάτρια ἀποταξάμενος δόγματα καὶ τῇ Βουλγαρικῇ ἐξαρχίᾳ προσκολληθεὶς. Οὗτος καθηρέθη τῇ 25 Φεβρουαρ. 1861, ἀνθ' οὗ αὐθημερον ἐξελέγη ὁ Ξάνθης

Πανάρειτος, οὗτος ἦτο ἱερομόναχος, αἰτήσῃ δὲ Ἰωακείμ τοῦ Β' ὄντος τότε Κυζίκου, ἐγένετο Λαμψάκου κατὰ τὸ 1851. Ἄλλὰ καὶ οὗτος ἀχάριστος καὶ ἀγνώμων ἐφάνη τῇ ἐκθρεψάσῃ μητρὶ Ἐκκλησίᾳ καὶ μητρικῶς περὶ αὐτοῦ προνοησάσῃ. Ἀντὶ τούτου καθαιρεθέντος τῇ 19 Ἰανουαρίου 1872 ἀνεδείχθη Φιλιππουπόλεως ὁ Ἐλευθερουπόλεως

Νεόφυτος, ὅστις διορίσθη Ἐλευθερουπόλεως τῷ Νοεμβρίῳ τοῦ 1867, ἀρχιδιάκονος ὦν τοῦ Ἀμασειᾶς· μετέπειτα ἐγένετο Ἀδριανουπόλεως, ἀντὶ τοῦ εἰς Νίκαιαν προεδρικῶς μετατεθέντος Διονυσίου καὶ νῦν εἰς Ἅγιον Ὅρος ἐφησυχάζοντος, ἐπειδὴ παρητήσατο κατὰ Μάρτιον (;) τοῦ 1886. Μετὰ ταῦτα ὁ πρῶην ἅγιος Καμπανίας κὺρ

Γρηγόριος, ὁ νῦν Τραπεζοῦντος καὶ εἶτα ὁ μέγας Πρωτοσύγκελλος

Ἰωακείμ, ὁ Εὐθυβούλης (τῷ Νοεμβρίῳ ;) τοῦ 1885 χειροτονηθεὶς.

ΦΩΤΙΚΗΣ

Ὅρα δὲ περὶ Φωτικῆς τοῦ Δ. Α. Παναγιωτίδου ἐν τόμ. ΚΖ' τοῦ Ἑλλ. Φιλ. Συλλόγου, ποῦ ἔκειτο ἡ Φωτικὴ σελ. 30 ὅπου παραπομπαὶ παρὰ τῷ Λογίῳ Ἰατρῶ ἀναφέρονται.

Ἰωάννης, 451 καὶ ὁ

Γλάριος, 529.

Διαδόχος, ἐπίσκοπος Φωτικῆς (ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ) ἐν τοῖς χειρογράφοις τοῦ Μετ. τοῦ Π. Τάφου ἐνταῦθα ἀνεκδ. 1) Περὶ τελειότητος 2) λόγος ἀσκητικὸς ἐν χργ. ὑπ' ἀριθ. 45 (νέα ἀριθμησις). Χειρογρ. ἐν τῷ Ἑθνικῷ Π. 831 (ε) τοῦ μακαρίτου Διαδόχου Ἐπ. Φ. τῆς Ἠπείρου τοῦ Ἰλλυρικοῦ Λόγος ἀσκητικὸς κεφ. ρ». χργρ. 541 (131) περιέχει καὶ Μάρκον Διαδόχου ἐπισκόπου Φωτικῆς πρακτικὰ κεφάλαια ρ' ὧν προηγούνται οἱ ἠθικοὶ ι' ὄροι. Χειρογρ. τεύχος ὑπ' ἀριθ. 548 (184) περιέχει Μάρκου Διαδόχου Φωτικῆς Λόγους ἀσκητικοὺς, ὧν προτίεται διήγησις ἐκ τῶν Γεροντικῶν. Ἐπίσης καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 549 (185) περιέχει καὶ λόγους Μάρκου Διαδόχου Φωτικῆς. Ὅρα καὶ Παπαδοπούλου Κεραμέως, Ἱεροσολ. Βιβλ. Α' 143 καὶ Σάρρου, Παλαιογραφικά.

Φλωρέντιος, Ἐγκώμιον εἰς Ἅγιον Στέφανον ἐν τῷ Ε' τόμῳ τῶν Ἀναλέκτων τῆς Ἱεροσολ. Βιβλιοθήκης.

ΧΑΛΔΙΑΣ (ἢ Χαϊριάνθου)

Ἦτο ἐπισκοπὴ καὶ προεβιβάσθη εἰς ἀρχιεπισκοπὴν οὐχὶ ἐπὶ **Θεολήπτου**, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ διαδόχου αὐτοῦ

Σιλβέστρου, 1624 (Ἱεροσολ. Βιβλ. Α' 214) καὶ εἶτα εἰς μητρόπολιν.

ΧΑΛΚΗΔΟΝΟΣ¹

Σειρά τις εὑρεται ἐν *Echos d'Orient* τόμ. Γ', Δ'. Βλ. καὶ *Dictionnaire d'Archéol. Chrétienne et de Liturgie* ὑπὸ Gabrol Lecierq. ἐν λ. *Chalcédoine*, ἀλλὰ τῶν πρὸ τῆς Ἀλώσεως καὶ ἐν XI τῆς *Echos d'Orient* 347.

Εὐλάλιος, ἐπίσκοπος ἐν *Inscript. Chrétiennes de Bithynie* (B. C. Hellen. 1878 Mai-Juin καὶ Ἐφημερίς Ἀνατολῆ 7 Ἀπριλίου 1877). Ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Β' περὶ οὗ ὄρα καὶ ἐν *Chalcédoine* σ. 127 τοῦ τόμ. XXIII *seconde Partie* τοῦ Λεξ. Gabrol, *Archéol. Chrétienne*.

Νεκτάριος, ὁ τέως Ἰζίας καὶ Θεσμίων².

Νικήτας, Ε. Φ. Συλλ. XVII 38-42, Κεραμέως.

Τιμόθεος, παραιτεῖται τῷ Μαΐῳ 1620 καὶ διαδέχεται

Ἰωσήφ, τῷ Ἰουνίῳ. 1620 ἰνδ γ' Β: 11.

Ἰσαάκ, ὅστις ἔγινε (ἐπιβάτης) πατριάρχης (ὄρα Π. Π. Γεδεών), 1630, ἀλλὰ δὲν ἐπρόφθασε καββαδοφορῆσαι καὶ ἐνθρονισθῆναι, καθηρέθη δὲ καὶ ἐξωρίσθη εἰς Οὐγγαρίαν, ὅθεν ἐπανελθὼν ἔγινεν Καίσαρ εἰς ὑποβίβα-

¹ Εἰς τὰ κατάλοιπα σώζεται ἐπιστολὴ λογίου τινὸς ἐρωτῶντος τὸν Μυστακίδην περὶ τοῦ Παχωμίου (βλ. κατωτέρω) καὶ ὅπισθεν σώζεται σημεῖωμα τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῶν Π/χειῶν διακόνου Ἰακώβου περιέχοντος σημεῖωματα περὶ μητροπολιτῶν Χαλκηδόνος ὡς πηγὴ δὲ σημεῖονται διὰ τῶν Α. Β. Γ. γραμμάτων, προφανῶς κώδικες τοῦ Πατριάρχου Ἀρχείου.

² Ὑπόμνημα Χαλκηδικῆς Νεκταρίου ἐπὶ Λουκάρως 1638 Ἰουν. 10 ἰνδ. ιγ' Α. 218.

σθέντος τοῦ μητροπολίτου Καισαρείας Ἐπιφανίου ἐπὶ Λουκάρεως τὸ Γ' Ἀ' 216-262/3.

Παχωμίου,¹ ὑπόμνημα θανόντος Νεκταρίου ἐπὶ Νεοφύτου τοῦ Γ' 1637 Φεβρ. ἰνδ. ε' Ἀ' 301.

Κωνσταντίος, 1706.

Παρθένιος, 1722.

Νικόδημος, 1731.

Καλλίνικος, 1736, 1744, Κεραμέως, Βυζ. Χρον. τόμ. Θ'. σ. 275.

Γαβριήλ, καθαιρεῖται, εἰς ὑπόμνημα τοῦ

Ἰωαννικίου, 1747 Ὀκτωβρ. ἰνδ. ια'. Καθηρημένου Χαλκηδόνος Γαβριήλ ἀθώωσις καὶ ἀποκαθαίρεσις, εἰς Νικομήδειαν 1748 Ὀκτωβρ. ἰνδ. ιβ'.

Ἰωάσαφ, καθαιρεῖται. 1761 Ἰουλ. ἰνδ. θ' Γ' = 9 + β Χαλκηδόνος, λαῶ καὶ κλήρω παραινετικῇ Ἰωαννικίου τοῦ Καρατζᾶ ἰν' ἀνελλιπῶς ἀποτίσῃ τῶ νέω Χαλκηδόνος.

Ἰωαννικίω, τὰ ἀρχιερατικά δικαιώματα 1761 Ἰουλ. ἰνδ. θ'.

Παρθένιος, θανόντος Ἰωαννικίου 1770 Ζ. 12 (1774, Κεραμεύς).

Παρθένιος, ἀπὸ Σηλυβρίας, θανόντος Παρθενίου Ζ. 13

Ἰερεμίας ἀπὸ Βιδύνης, καθαιρεθέντος Παρθενίου καὶ τοῦ Ἰερεμίου † (Ἰερεμ. 1792 - 7 Κεραμεύς, Βυζ. Χρον. τόμ. ιθ' σ. 274).

Γεράσιμος, ὁ ἀπὸ Θεσσαλονίκης, θανόντος Ἰερεμίου

ΧΕΡΡΟΝΗΣΙΟΥ (Χερσῶνος).

Ἀναστάσιος, Τάφος αὐτοῦ ἐν Σινώπῃ. C.I.G. 9261. Οἱ ἐκδόται σημειοῦνται: Chersonis episcopus quanto vixerit traditum non reperi.

ΧΙΟΥ

ἽΟρα Χιακὰ Χρονικὰ τεῦχος Β'. Ἀθῆναι 1914. (Σημείωσις 1926).

Γαβριήλ, περὶ τὸ 1575, Turcogr. σ. 506, ἄριστον τὸ ἐν φύλλ. 307^β ἔγγραφον, πατριαρχ. καὶ συνοδικὸν γράμμα σιγυλλιώδες ἐν ἔτει ζρλ' μηνὶ Φεβρ. κέ. ἰνδ. ε'. γενόμενον ἐπὶ Κυρίλλου. Ἐν αὐτῷ φέρεται «διατηρηθέντος μέχρι τῆς ἱερατείας τοῦ κὺρ

¹ Ἐν ἐπιστολῇ πρὸς Μυστακίδην παρακαλεῖ ὁ Μηλιόπουλος νὰ τὸν πληροφορήσῃ ἐὰν ὑπῆρξε μητροπολίτης Χαλκηδόνος ἀκμάσας κατὰ τὸ 1641, διότι ἐν μιᾷ εἰκόνι ἐν Χαλκηδόνι «κάτωθι ἐν τῇ ἀνδρῶφ φέρονται μὲ ἑλληνικοὺς χαρακτήρας τὰ ἔτη ΑΧΜΑ (1671) καὶ ΑΨΘΘ (1779), καὶ ὧν ἡ μὲν πρώτη χρονολογία εἶναι τῆς κατασκευῆς, ἡ δὲ δευτέρα τῆς ἀνακαινίσεως, μάλιστα δέ, ἀναγινώσκονται μετὰ τὸ ΑΨΘΘ καὶ τὰ δεξίς: Μαριτίου ΚΕ ἐν ἡμέραις Παχωμίου, μητροπολίτου Χαλκηδόνος, ἐπιτροπευόντων Ματθαίου μοναχοῦ, Γεωργίου Θεοδώρου, Συμεῶν, Γεωργίου καὶ Παναγιώτου. Ὡστε τὸ γε ἐμὴν ἰδέαν τὸ 1641 εἶναι τῆς κατασκευῆς ἐπὶ τοῦ μητροπολίτου Παχωμίου, ἀλλὰ τὸ 1779 τίνος εἶναι; μήπως καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εἶχε καὶ ἄλλος Παχώμιος; εἰς τὰ Βιδυνικά τῶν Μ. Κλεωνύμου καὶ Χρ. Παπαδοπούλου δὲν εὑρον τοιοῦτον τι».

Ἰππολύτου, 1585 Χίου¹ καὶ τοῦ μετ' ἐκείνου κῆρ

Μητροφάνους, ὁ μετ' αὐτοῦς χρηματίας μητροπολίτης κῆρ

Συμεῶν², πᾶσι τρόποις καὶ μυρίοις μηχαναῖς ἀπέσπασεν αὐτὰ ἀπὸ τῆς πατριαρχικῆς δεσποτείας καὶ προσεκώλλησεν ὁπωσδήποτε τῇ μητροπόλει αὐτοῦ ἀδικώτατα ἦν τινα προφανῆ ἀδικίαν καὶ περιφρόνησιν μὴ ἀνεχομένη ἢ μετριότης ἡμῶν, ὡς χρέος ἔχουσα... γράφει καὶ ἀποφαίνεται ἐν ἀγίῳ πνεύματι γνώμη συνοδικῇ τῶν τε ἀγιωτάτων πατριαρχῶν τοῦ τε Ἀντιοχείας κῆρ Κυρίλλου καὶ τοῦ Ἱεροσολυμῶν κῆρ Θεοφάνους, καὶ τῶν καθευρεθέντων ἱερωτάτων... ἵνα ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὧσι καὶ ὀνομαζῶνται τὰ προσηθέντα δύο χωρία ταῦτα ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ τὸ Πυργίον καὶ ἡ Βολισσὸς πατριαρχικὰ Σταυροπήγια καὶ ὑπάρχωσι ἐν τῇ ὑποταγῇ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χ^{ου} Μεγάλῃς Ἐκκλησίας καὶ διοικῶνται καὶ κυβερνῶνται ὑπὸ τοῦ κατὰ καιροῦς οἰκουμενικοῦ πατριάρχου... μὴ τολμῶντος τοῦ τε νῦν μητροπολίτου Χίου κῆρ

Ἰγνατίου, (1618 Ζολώτα) καὶ τῶν καθεξῆς ἐναντιωθῆναι τῇ παρουσίᾳ ταύτῃ πατριαρχικῇ ἡμῶν καὶ συνοδικῇ ἀποφάσει. Ἐπὶ δὲ Ἀνθίμου ἐπίσης ἐπεκυρώθησαν τὰ ἐπὶ Κυρίλλου. Τὰ δύο ταῦτα χωρία ἐδόθησαν εὐηργέτημα τῷ χρησιμωτάτῳ καὶ περιφανεῖ ἄρχοντι Μισῆρ Μικὲ Καββάκῳ διὰ τὰς πολλὰς χάριτας καὶ συνδρομὰς καὶ βοηθείας, ἃς ἀπῆλυσεν ὁ πρόην Πατριάρχης κλπ. μετὰ τῶν ἐν τοῖς ὄρειοις αὐτῶν χωριδίων Σιγυροῦντος, Μάρκου, Φοιτᾶ καὶ Πυραμᾶ.

Τοῦ Ἰγνατίου παραιτησαμένου ὁ

Ἀμύδαλος, Ἱεροσολυμιάδος δ' 1632.

Ματθαῖος, ἀγλδ' (1634) Ὀκτωβρ. 8^η Ἰνδ. γ'. Ἀλήθ. Β'. 669.

Κύριλλος, 1639. Αὐτόθι 686, καθαιρεῖται ἐπὶ Παρθενίου καὶ γίνεται ὁ

Παρθένιος, ἀγλδ', αὐτόθι, Ἰνδ. ζ' μηνὶ Νοεμβρίῳ. Ἐν τοῖς Χιακοῖς Χρονικοῖς τεύχος Β'. 1914 ἀναφέρεται μετὰ τὸν Ἰππόλυτον (1566) κατὰ τὸ 1580 † ὃν διεδέξατο ὁ Θεόφιλος (ἀνεξέλεγκτον). Πβ. καὶ Ἀλήθεια ἐνθ' ἄνωτ.

Ἱερεμίας, 1642.

Γαβριήλ, 1651.

Παρθένιος, ὁ μετέπειτα τῷ 1656 Πατριάρχης Κων/πόλεως, ὁ δι' ἀγρό-

¹ Ἐν ἐτέρῳ σημειώματι τάδε: 1575-1578 καὶ Τουρκοκρατία, 279. Ἐπιστολὴ αὐτόθι σελ. 306-308 καὶ ἐπιστολὴ τοῦ Μαργουινίου πρὸς τὸν Ἰππόλυτον ὄρα Νεοελλην. Φιλολ. Σάθα σελ. 217. Le Quien I, 932-964. Ἦν πρότερον Μηθύμνης Μαυροκορδ. Βιβλ. Παρ. τοῦ ΙΕ' τόμου, τόμ. ΙΖ'. σελ. 52 καὶ παράρτημα αὐτοῦ σελ. 93. Σακελλίων. ἐπιστολὴ 97^η πρὸς Ἰππόλυτον τοῦ Μελετίου Πηγᾶ: Not. Byz. Zygomalas σ. 135

² Συμεῶν τῷ 1593 ἐν τοιαυτῇ συνόδῳ ἐπὶ Ἱερεμίου (σελ. 75 τῆς Μαυροκορδατείου Βιβλιοθήκης, παράρτημα τοῦ 17^{ου} τόμου). Ὁ Ζολώτας μέχρι τοῦ 1669.

³ Ἡσαΐας Ζολώτα.

νης θανών' ἐτάφη ἐν Χάλκῃ (Κωνσταντ. Ἐλάσσον, Συγγρ. σ. 155) τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου τῷ 1657.

Νεόφυτος, περὶ τὸ 1655.

Γεράσιμος, κατὰ τὸ 1659 παραιτηθεὶς.

Θεοφάνης, κατὰ τὸ 1662 καθαιρεθεὶς.

Μελέτιος, κατὰ τὸ 1662 ἀπὸ Ἀχριδῶν, προεδρικῶς.

Ἰγνάτιος, τοῦ 1667, πρόεδρος Χίου. Ὑπογράφων ἐπὶ Παρθενίου τοῦ Δ', ἐν ἐγκυκλίῳ συνοδικῇ. (ἔτος Γ'. Ἐκκλ. Ἀλήθ. σ. 598).

Γρηγόριος, περὶ τὰ 1676.

Ἰάκωβος, περὶ τὸ 1680 ἀπὸ Λαρίσσης, τῷ δὲ 1682 ἐγένετο πατριάρχης Κ/πόλεως.

Γρηγόριος, τῷ 1691 ἐπὶ Καλλινίκου τοῦ Ἀκαρνανός. Ἐν σιγίλλῳ τῆς ἀνασυστάσεως τῆς Μ. Σχολῆς πραγματικῇ βοήθειά τοῦ Μανωλάκη. (Ἐλάσσ. Συγγρ. σ. 352). Ἀλήθεια 1880 (3 Δ/βρίου) μετατυποῖ ἐκ τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ Ὑψηλάντου 204-8 τὸ σιγίλλιον. Ἀληθ. Β' 191. Τὸν Γρηγόριον διεδέξατο τῷ 1796 ἐν Χίῳ ὁ

Γεννάδιος, (31 Μαΐου) ὁ τῷ 1714 Ἡρακλείας γεγονός. Ἦν ἐκ Λέρου. Ἐἶτα τῷ 1714 ὁ ἀνεμῖός τοῦ Γενναδίου

Γεράσιμος, ὃν δὲν ἐδέξαντο οἱ Χῖοι, μεθ' ὅλας τὰς συμβουλάς τοῦ πατριάρχου Κοσμᾶ τοῦ Γ' τοῦ ἀπὸ Ἀλεξανδρείας, ἀνθ' οὗ προεχειρίσθη ὁ αἰτηθεὶς παρὰ τῶν Χίων ἐπίσκοπος Κυδωνιῶν¹

Δανιήλ, (1728;-1741) οὗ ὑποσχετικὰ γράμματα εἰς τὸν πρὸ αὐτοῦ Γεράσιμον περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν πραγμάτων καὶ κτημάτων του ἐν Χίῳ ἐδημοσίευσεν ὁ κ. Γεδεών ἐν Ἐκκλ. Ἀληθείᾳ ἔτ. Γ' 546-547. Ἡμερολόγιον 1889 σ. 198.

Διονύσιος, 1741-1760 (;) ὁ Σαμοθράκης ὁ τῇ 27 Φεβρ. 1762 εἰς Ἐφεσον προαχθεὶς².

Κοσμᾶς, οὗ δαπάνη ἐξεδόθη τὸ ἐξολομογητᾶριον τοῦ Πατριάρχου Καλλινίκου τοῦ Δ' (Ὅρα πρόλογον ἐκδ. Β' Κων/πολις 1837 καὶ Ἐκκλ. Ἀλήθεια ἔτος Γ' σ. 779³. Ἀντὶ τοῦ Διονυσίου ὁ

Ἀγάπιος, πρῶην Βιζύης καὶ Μηδείας.

Νικηφόρος, 1764.

Γαβριήλ, 1789. Ἀλήθεια Β' 263, καὶ April σελ. 710.

Διονύσιος, περὶ τὸ 1800.

Μητροφάνης, 1804. Ἀλήθεια Α' 292.

¹ Ὁ Γεράσιμος τῷ 1717 ἐγένετο Νικαίας, εἶτα δὲ τῷ 1726 Ἡρακλείας.

² Ἐτερον σημείωμα: Διονύσιος κατὰ χειρόγραφον τοῦ Ζολδάρα ἀπὸ τοῦ 1741, κατὰ δὲ Ἐκκλ. Ἀλήθειαν ἔτος Γ' σελ. 156 εἶδρον αὐτὸν τὸ 1747 ἐξῆς. Ἀλήθεια Α' 231 1 April 611.

³ Οὗτος παρεμβάλλεται ἀνευ χρονολογίας.

Πλάτων, 1817-1822, ὁ Φραγκοῦδης περὶ οὗ ἴδε τὰ ἐμὰ γραφόμενα ἐν Ἑβδομάδι ἀριθ. 115 καὶ 135¹.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἀθανάσιος, τῷ 1550, πρὸς ὃν ἐπέστελλεν ὁ Παχώμιος Ρουσάνος.

Μακάριος, τῷ 1565, Turcogr. 173.

Συμεών, 1593, ἐν τοπικῇ Συνόδῳ, (Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τόμ. 17^{ος} καὶ Μ. Βιβλ. σ. 75). Οὗτος καθαιρεῖται ἐπὶ Ματθαίου καὶ ἐπὶ Νεοφύτου ἐγένετο τῷ 1602, Μαΐου 28, ἐξελέγη ὁ πρωτοσύγκελλος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας

Διονύσιος, (Ἐκκλ. Ἀλήθεια τ. Β' σ. 781), συγχωρεῖται ὁμοῦς ὁ προηγούμενος καὶ ὅταν ὁ θρόνος μένει κενός, γίνεται αὐτὸς τὸν Ἰούλιον τοῦ 1602.

Νεκτάριος, ἐπὶ Τιμοθέου (Π. Κ. 339).

Παρθένιος, ἐπὶ Πατριάρχου Νεοφύτου τῷ 1734 παραιτεῖται (Ἐκκλ. Ἀλήθ. τόμ. β' σ. 229 καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐκλέγεται ὁ ἱερομόναχος.

Δανιήλ,

Μακάριος, (Μαριδάκης), περὶ οὗ ὄρα Σάθα Νεοελλ. Φιλ. σ. 601 (1743 καὶ ὁ ἐξ).

Δανιήλ, 1747 (Ἐκκλ. Ἀλήθ. τ. Ι' σ. 156). Τῷ 1771 (Οἰκονόμου, Φιλ. Σωζ. σ. 417). Οὗτος ἀποθνήσκει τῷ Φεβρουαρίῳ τοῦ 1772 καὶ τῷ Φεβρουαρίῳ διορίζεται ὁ πρόην πρωτοσύγκελλος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας κῆρ

Ἰερεμίας, ὅστις τῷ 1781 ὑπογράφεται ἐν ἀνεκδότῳ σιγιλλίῳ τοῦ ἀπὸ Π. Πατρῶν Γαβριήλ. Τῷ Φεβρουαρίῳ 1783 διορίσθη Μυτιλήνης, εἶτα τῷ 1809 Πατριάρχης μέχρι 4 Μαρτ. 1813. Ἦν πρότερον Χριστιανουπόλεως καὶ Τριπολιδῶν, ἦν ἐπίσης διηύθυνεν ἐπὶ 11 ἔτι πρόην ἔτι ὃν πρωτοσύγκελλος. Τῷ Φεβρ. 1783 ὁ μέγας πρωτοσύγκελλος

Μακάριος, οὗ κρίμασιν οἷς οἶδε Θεὸς ἀναιρεθέντος παρὰ τινων κακούρων ἐκλέγεται ὁ πατριαρχικός ἐφημέριος.

Γεράσιμος, τῷ Ἀπριλίῳ τοῦ 1793.

Γερμανός. Οὗτος ἀποθνήσκει τῷ 1807 καὶ τῷ Μαρτίῳ ἐκλέγεται ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστείας

Γερμανός, ὅστις τῷ 1821, Σεπτέμβριον, σὺν τῷ Ναυπλίας Γρηγορίῳ καὶ Φιλοθέῳ Δημητσάνης ἀποθνήσκει ἐν Τριπολιτῶν (Περβλ. Δημητσάνης γραφόμενα ὑπ' ἐμοῦ καὶ ἐν σελ. 10 τοῦ ἐγχειριδίου τοῦ Θ. Ζαφειροπούλου «οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ προύχοντες ἐν τῇ φυλακῇ τῆς Τριπόλεως».

ΩΡΑΙΩΝ

Δανιήλ, ὁ μετὰ ταῦτα Θηβῶν τῷ 1626, ἀνθ' οὗ μετατεθέντος ὁ ἀπὸ Διακοφτοῦ

Δωρόθεος.

¹ Μέχρι τοῦ 1566 τῆς Χίου ὑποκειμένης τοῖς Γενουαῖσις Ἰουστινιανοῖς μητροπολίτην ἢ Χίος δὲν εἶχεν. Ἐκτοτε δὲ κατὰ διαλείμματα ἀρχιεράτευσαν οἱ ἀνωτέρω. Ἴδε καὶ τόμ. ΙΘ' Ἐκκλ. Ἀληθείας: Χίου 1566-1623 καὶ Η' σελ. 134 καὶ Δ' 164. Ἰωαννίκιος ὁ Λήμνου, Χίος.

Β'.

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΩΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ, ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ, ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ

ΑΦΡΙΚΗΣ

Ἰωάννης, ἐπίσκοπος Ἀφρικῆς Θ'. αἰῶνος 328 R. Archéol. 1905, ὄρα
διὰ πολλούς.

ΦΥΛΗΣ (Αἰγύπτου)

Θεόδωρος, ἐπισκόπου ἀπᾶ Θεοδώρου C. I. G. IV 8646-47-48, 49.
ἀπᾶ = αββᾶ Académie d'Inscri. Belles Lettres 1833 σελ. 195.

Β. ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

ΑΡΑΒΟΥ

Πανθήριος, ἐπίσκοπος, ε' ἢ ζ' αἰῶνος R. E. G. 1900 σελ. 475.

ΒΙΡΑΝ ΣΕΧΗΡ

Ἰδε Κωνσταντίνη (Συρίας).

ΖΗΝΩΝΟΠΟΛΙΤΩΝ (Ἰσσυρίας).

Φιρμιανός, ὁ εὐλαβέστατος ἡμῶν ἐπίσκοπος ταύτης τῆς λαμπρᾶς Ζηνω-
νοπολιτῶν πόλεως, ἐπεσκεύασε τὸ ὑδραγωγίον τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Σωκρά-
τους. 488 μ.Χ. Ἐν τῇ ἀγορᾷ (τσαρσί) νῦν ἐν Braunsberg, Wiegand, Ath.
Mitt. 1911 σ. 296-7, ὄρα παρὰ H. Delehaye ἐν Anai. Bollandiana ὅπου
ἔγραψε περὶ μάρτυρος Σωκράτους.

ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ (Συρίας).

Θεοδό[σιος] ἢ [τιος]. Ἐὰν τὸ πρῶτον, τότε τῷ 793 μνημονεύεται παρὰ
Le Quien II p. 1475. C. I. G. IV 8667.

Ἀναστάσιος, μητροπολίτης τοῦ 12^{ου} ἢ 11^{ου} αἰῶνος. Περιοδ. τοῦ Ρωσ.
Ἄρχ. Ἰνστιτούτου, ἔτος Η'. τεύχος Γ'. σελ. 232.

ΚΙΛΙΚΙΑΣ (τῆς πόλεως Σίς)

Πέτρος, ὀσιώτατος ἐπίσκοπος ἐπὶ Μαυρικίου τῷ 596 ἐν ἐπιγραφῇ
αὐτόθι εὐρεθείση καὶ δημοσιευθείση ἐν B. C. H τόμ. Α'. (1877 σελ. 328) ὀρὰ
Νερούτσου. Περὶ τοῦ τίτλου Ὀσιώτατος ἐπίσκοπος ὄρα ἐν B. C. H. 1877

σελ. 328 (Κιλικία) ὑπὸ Νερούτσου καὶ 1883 p. 22 Γαλατίας καὶ Μυλάσων ἐν C. I. G. 9271.

ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ ΤΗΣ ΟΣΣΡΟΗΝΗΣ (Βιρὰν Σελήη).

Θωμᾶς, Ὁσιώτατος ἐπίσκοπος ἐν ἔτει ἄνω' ἦτοι 854 κατὰ τὴν χρονολογίαν τῶν Σελευκιδῶν ἦτοι 853 μ. Χρ. ἐν τῇ Ε' Συνόδῳ παρακαθήσας. Humann καὶ Puchstein: Reise in Kleinasien, Nordsyrien. Berlin 1890 σελ. 402 - 403, ἔδρα καίμακάμη.

* **Σέργιος**, ὁ οσιώτατος καὶ ἀγιώτατος ὑπὸ τοῦ Le Quien μὴ ἀναφερόμενος Humann, ἐνθ' ἄνωτ. σελ. 404.

Ἀβραάμ, ἐν ἡμέραις τὸν ἀγιώτατον ξενῶνα δι' ἀνάπαυσιν τῶν ξένων Humann κλπ. ἐνθ' ἄνωτ. σελ. 406. Τῷ 356 ἢ 456 ἀγνωστος ἄλλοθεν. Κατὰ τὸ 453 ἢ 468 ὡς διορθοῖ κάλλιον ὁ Chascot ἐν B. C. H. τοῦ 1903 σελ. 200 (26^{ον} ἔτος) Πρὸβλ. καὶ Humann σελ. 406, ὁδηγούμενος ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς ἰνδουκτιῶνος 7 τοῦ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ.

Σαμουήλ, Ἐπὶ τοῦ ἀγίου ἐπισκόπου Σαμουήλ ἐκτίσθη τὸ πανδοχεῖον τοῦτο¹ τὸ 825 ἦτοι τῷ 513/14 μ. Χ. Ἄγνωστος ἀλλαχόθεν ὁ ἐπίσκοπος οὗτος. Πανδοχεῖον ὁ διὰ τοὺς ἐκκλησιαστικὸς ξενῶν. B. C. H. ἐνθ' ἄνωτ. σελ. 201.

ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ

Ἡλίας, μητροπολίτης, ἐπὶ βούλλας ἐκ μολύβδου. Ἠγοράσθη ἐν Τύρῳ. 10^{ον} αἰῶνος. Schlumberger Melanges 1895 σελ. 257.

ΡΕΣΣΑΦΗ ΣΕΡΓΙΟΥΠΟΛΙΣ¹

Ἐν τῇ Εὐφρατησίᾳ κειμένη ἦτις τὴν Βυζαντινὴν ἐποχὴν ὠνομάσθη καὶ Σεργιούπολις ἐκ τοῦ ἐπιτοπίου ἀγίου. Ὁ Moritz² εὗρεν ἐπιγραφὴν ἐν ἣ μνημονεύεται

Σέργιος, ἐπίσκοπος καὶ Μαρώνιος, χωρεπίσκοπος. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ὁ Charot ἀνεδημοσίευσεν ἐν τῷ B. C. H. 1903 (27^{ον} ἔτος)³ ἀλλὰ καὶ πρὸ τούτου ὁ Σιδερίδης ἐν τῷ ἀρχαιολ. Δελτίῳ τοῦ Ἑλλ. Φ. Σ. στ. 139 τοῦ ΚΔ-ΚΖ. τόμου (1896) καὶ νῦν (1913) Sasse Μακρίδης.

ΤΥΡΟΥ

Θεόδωρος, μητροπολίτης Ε' καὶ Γ' αἰῶνος. Revue des Ét. Greques 1900 σελ. 475.

¹ Ρήσασμα κατὰ Πτολεμαίων. Ὁ Moritz περιέγραψε τὴν Ρεσάφην ἐν Z. der. Gesellsch. für Erdkunde Berlin, τόμ. II' σελ. 174 καὶ ἐξ. Οἱ κάτοικοι αὐτῆς κατὰ τὸ 1269 (= 668 τῆς Ἑγείρας) ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐξηναγκάσθησαν ὑπὸ τῶν Μογγόλων νὰ καταλίκωσιν αὐτὴν καὶ νὰ μετακινήσωσιν εἰς Χαλέπιον καὶ ἀλλαχοῦ. Εἶναι ἡ παρὰ τοῖς Ἄρασι...

² Ἐν Mitth. des Seminars fr. Orient. Sprachen τοῦ Βερολίνου τ. Α' τμήμα Β' 1898 σελ. 144.

³ σ. 200. Περὶ τῆς Σεργιούπολεως δὲρα Προκοπ. περὶ κτισμ. 113, Περσ. Πολ. 13, 5, 20.

ΙΑΚΩΒΙΤΩΝ

Εἰς τρίωρον ἀπόστασιν Ν. Α. τοῦ Βεσνὶ τοῦ Κεσσὸν σβασι ἐν ναῶ τοῦ Σούρπ Ἀγκὸν πεπαλαιωμένον μοναστηρίου εὑρηται ἐπιγραφὴ συριστὶ καὶ ἑλληνιστὶ ἐν ἣ μνημονεύεται ἐν ἀναγλύπτῳις γράμμασι πατριαρχῆς.

Διονύσιος, καὶ ἐπίσκοπος.

Θεόδωρος, ἑννατὸς αἰῶν. Διονύσιος ὁ Α΄. ὁ τῶν Ἰακωβιτῶν εἰκοστὸς Πατριαρχῆς 818-845, σύγγραφος δὲ καὶ ὁ ἐπίσκοπος Θεόδωρος. (Ὅρα Moritz ἐνθ' ἀνωτ. 1898 τόμ. Α' τμ. β'. σ. 134 καὶ τὰς αὐτόθι σημειώσεις καὶ σοφὰς παρατηρήσεις).

ΛΓΝΩΣΤΟΥ (ἐπισκοπῆς).

Θωμάς, Ἐν Συρίᾳ Σεῖχ - Μίσκιν ἐπιγραφὴ «ἐπὶ θύρας ἐπὶ τοῦ Θεοσεβειστάτου Θωμᾶ ἐπισκόπου, ἐκτίσθη ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαήλ». Ὁ φίλος κ. Fossey ἠδυνήθη νὰ ἀνεύρη ὄνομα ἐπισκόπου τῶν μερῶν τούτων ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο ὡς λέγει ἐν Β. C. H. 1897 σελ. 52.

Γ'. ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΑΡΑΒΙΑΣ (ἐπαρχία).

Ἰκανὸς καὶ Ἰωάννης.

Λεοντίου, Ἰκανοῦ ἐπισκόπου Ἐντομιοῦ ἐπιγραφὴ ἐν Μοχεζζέκ ἔτους τῶν μαρτύρων 502 ἤτοι 786 μ. Χ. Ὅρα καὶ παρατηρήσεις τοῦ Ganneau ἀφεύκτως, διότι ἡ ἐποχὴ τῶν μαρτύρων εἶναι ἡ ἀπὸ Διοκλητιανοῦ, R. d'Archéol. Oriental ὑπὸ Ganneau τόμ. VI (1904) σελ. 327 καὶ Echos d'Orient Tables.

ΒΗΘΛΕΕΜ

Ραούλ, ἐπίσκοπος 1169 C. I. G. IV 8736 ἐν Ἐκκλησίᾳ τῆς Βηθλεέμ.

ΒΟΣΤΡΗΝΩΝ

Ἐπὶ τοῦ ἀγνωστάτου Ἰορδανοῦ (1: Ἰορδάνου) ἀρχιεπισκόπου Βοστρήνων (ἡ ἐπιγραφὴ ἔχει «BOCTPEN ἐτελιώθη...»).

N° 175: on stone near the altar outside the walls of Busrab. Σελ. 350. Palestine Exploration Fund Quartely Statement for 1895 ἐν Λονδίνῳ. Wadd: 1916 α.

ΒΟΣΤΡΩΝ

Ἰουλιανός, ἀρχιεπίσκοπος Βόστρων ἐν ἔτει 407 κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς πόλεως ταύτης, Χοράν ἤτοι 505, κατ' ἐπιγραφὴν δημοσιευομένην ἐν σελ. 148 τῆς Βυζαντιακῆς Ἀρχιτεκτονικῆς τῆς ὑπὸ τοῦ Texier καὶ Pullan περιλοπονημένης τῷ 1864 ἐν Λονδίνῳ. Ὅρα C. I. Gr. 8625¹.

Οὐάρος ?

¹ Ἄλλο σημεῖον: Ἰουλιανός ἐπὶ τούτου ἐκτίσθη ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Σεργίου Βάκχου καὶ Λεοντίου ἐν ἔτει υἷς ἰνδ. ε'. Πρβλ. C. I. G., 8625 καὶ μελέτησον αὐτόθι.

² C. I. G. τ. Δ'. 8628. Πρβλ. Οὐάρον (Varus) μάργου ὀλβίου εὐκτήριον. ὑπ' ἀρ. 8668.

ΜΑΔΗΒΑ

Σεργίος, ἐν Μωσαϊκῷ ἐπὶ δαπέδου τοῦ ἀχυρῶνος τοῦ Σουλεϊμάν Σουνά. Ἐπὶ Σεργίου τοῦ ὀσιωτάτου ἐπισκόπου 5^{ου} αἰῶνος. Ὅρα ὁ ἐν Μαδηβᾶ Μωσαϊκὸς καὶ Γεωγραφικὸς περὶ Συρίας, Παλαιστίνης καὶ Αἰγύπτου Χάρτης ὑπὸ Κοικυλίδου ἐν Ἱεροσολύμοις 1897 σελ. 24 καὶ P. Ἀρχ. Ἰνστιτούτου Η, 1902, σ. 98.

Θεοδοσίος, Ἐπὶ τοῦ θεοσεβ: καὶ ὀσιωτάτου Θεοδοσίου ἐπισκ[όπου] ἐψηφώθη τό. Ἐν Ταδουδᾶ παρὰ τὴν Μαδαβᾶν ἐν ἐπιγραφῇ μωσαϊκοῦ 7^{ου} ἢ Ζ^{ου} αἰῶνος. (Nuovo Bull. di Archeol. Christ: 1903 σ. 288). «Τὸ πάγκαλον τοῦτο ἔργον τῆς ψηφώσεως τοῦ ἱεροῦ τούτου καὶ σεπτοῦ οἴκου τῆς ἁγίας καὶ ἀχράντου Δεσποίνης Θεοτόκου σπουδῇ καὶ προθυμίᾳ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ τῆς πόλεως [Με]δάβων, μηνὶ Φεβρ. 7^{ου} ἰνδ. ιε'. (6074).

ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ (Ἀραβίας).

Πέτρος, Διομήδους, Ἐπίσκοπος Μαξιμιανουπόλεως ἐνθάδε κεῖται, Suffragant du metropol. Bostra capital civile religieuse de la province d'Arabie. (σ. 185), de la Bibliothèque de l'école des Hautes Études 1895.

Πέτρος, Θεοφίλου ἐπίσκοπος Μαξιμιανουπόλεως ἐνθάδε κεῖται C. I. G. 9147 ἐν Παλαιστίνῃ.

ΠΕΤΡΑΣ τῆς ἐν Παλαιστίνῃ.

Ἰωάννης, ἐπίσκοπος η-θ' αἰῶνος. R. Archéol. 1905 σ. 325.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ (Παλαιστίνης).

Πολυεύκτου, ὀσιωτάτου) ἐπισκό(που) τοῦ Θαλασσομαχία(ς). Ἐν ἐπιγραφῇ ἀνεγέρσεως ναοῦ τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἄνευ χρονολογίας ἐν Ἀμμὰν πέραν τοῦ Ἰορδάνου a ajouter a la liste τῆς Φιλαδελφείας. R. Bibliothèque 1908 σ. 568.

Δ'. ΚΥΠΡΟΥ

ΛΗΜΟΧΩΣΤΟΥ

Πλούταρχος, ἀρχιεπίσκοπ. ἔτ. 648 μ.Χ. C. I. G. IV 8663. Schlumberger.

ΤΑΜΑΣΕΩΝ

Χρῦσανθος, Πρόεδρος Ταμασέων (sic) ἔτει ,αψζζ' Ἀπριλίου α'. εἰς τὰ λιβάδια τῆς Λύσης, μεταξύ Λάρνακος καὶ Φαμαγούστης ἐν τινὶ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ τσιφλικίου τοῦ λεγομένου de la Comte ἑλληνιστὶ φέρεται ἐπιγραφὴ ἐκ 12 στίχων, μνημονεύουσα ἐν τῷ 7^ῳ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ μέρους Κοντιέα. B. C. H. 1896 σ. 345.

ΑΓΝΩΣΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

Σολομῶν-οντος μητροπολίτου in vico Mordeus Cappadociae in porta Eccl. 40, ut creditur, martyrum.

C. I. G. 8693 ἢ Texier Descript. II, p. 35.